Lieta Nr.136009615
102AA-0163-15/14

SPRIEDUMS
Liepājā 2015.gada 28.decembrī

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis referents K.Līcis
tiesneši I.Rozīte, K.Stārasts

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. D/,** personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 166.^{35}pantu sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Talsu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedumu.

Tiesas kolēģija, pārbaudot lietas materiālus,

k o n s t a t ē j a

2014.gada 4.decembrī Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes amatpersona E.Apsīte sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BS 002453 (turpmāk – Protokols), kurā norādīts, ka 2014.gada 23.oktobrī SIA "/Nosaukums/" nosūtīts brīdinājums Nr.4.1.2.3-4/107789 par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu Talsu rajona tiesā saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu. Protokolā konstatēts, ka SIA "/Nosaukums/" ir Maksātnespējas likuma 57.panta 5.punktā noteiktā maksātnespējas pazīme un valdes loceklim /pers. D/ bija pienākums iesniegt tiesā SIA /nosaukums/ maksātnespējas procesa pieteikumu, kas netika izdarīts. Pārkāpta Maksātnespējas likuma 60.panta trešā daļa, atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 166.^{35}pantā (lietas 32.-35.lapa).

2014.gada 22.decembrī Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Otrās piedziņas daļas Ventspils nodaļas vadītājs E.Zveja pieņēma lēmumu Nr.14G/BS 002453 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru /pers. D/ par Latvijas APK 166.^{35}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu piemērots naudas sods 350 *euro* apmērā un atņemtas tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parastā komercpilnvarnieka, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera un revidenta amatus, kā arī tiesības pārstāvēt personālsabiedrību tiesīgos biedrus un pārstāvjus filiālēs uz vienu gadu (lietas 29.-30.lapa).

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, /pers. D/ ar sūdzību vērsās augstākā iestādē, un ar Valsts ieņēmuma dienesta ģenerāldirektora p.i. K.Čerņecka 2015.gada 23.jūlija lēmumu Nr. 22.11/L-29729 Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. D/ sūdzība noraidīta (lietas 10.-13.lapa).

Par Lēmumu /pers. D/ iesniedza sūdzību Talsu rajona tiesā. Sūdzības iesniedzējs savu vainu atzinis un nožēlojis administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, noteikto naudas sodu uzskatījis par pamatotu un samērīgu, ko ir jau samaksājis, taču pārsūdzējis Lēmumu daļā par noteikto papildsodu. Norādījis, ka uzņēmējdarbībā administratīvi sodīts pirmo reizi, ir samaksājis naudas sodu. Norādījis, ka ir SIA /Nosaukums A/ valdes loceklis un vienīgais dibinātājs, uzņēmums veic normālu komercdarbību un ir maksātspējīgs, nodrošina darbu darbiniekiem, maksā nodokļus valsts budžetā, nav nodokļu parāda. Atņemot tiesības ieņemt valdes locekļa amatu, negatīvi tiktu ietekmēta šīs komercsabiedrības saimnieciskā darbība, kas nav valsts un sabiedrības interesēs (lietas 5.-8.lapa).

Ar Talsu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedumu (turpmāk arī – Spriedums) Lēmums grozīts daļā par papildsoda piemērošanu un atcelts pilnībā /pers. D/ piemērotais papildsods – tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parasta komercpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera, revidenta amatus. Pārējā daļā Lēmums atstāts negrozīts.

Tiesa secinājusi, ka grozījumi Latvijas APK tika vērsti uz tādu komercdarbībā iesaistītu amatpersonu atstādināšanu, kuru pārkāpumiem ir sistemātisks raksturs un kuri, veicot sistemātiskus pārkāpumus, nodara kaitējumu kopējai komercdarbības videi. Tātad papildsods – tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus – ir piemērojams personām, kas būdamas atbildīgas komercsabiedrības amatpersonas, ir veikušas nopietnus pārkāpumus komercdarbības jomā vai kādu speciālo komercdarbības nozari reglamentējošo prasību pārkāpumu un ir saucamas pie administratīvās atbildības.

Tiesa norādījusi – izvērtējot Lēmumā norādīto pamatojumu nepieciešamībai piemērot tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrību pārvaldes institūcijās, konstatējams, ka tas satur secinājumu, ka SIA /Nosaukums/ valdes priekšsēdētājs /pers. D/ nav nodrošinājis savlaicīgu nodokļu nomaksu, līdz ar to komercsabiedrībai izveidojas nodokļu parāds 20 824,79 *euro*. Sūdzības iesniedzējs nav ievērojis normatīvajos aktos noteikto parādnieka rīcību gadījumā, kad tas nespēj nokārtot parādsaistības un ka neatsaucās uz iestādes brīdinājumu par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu.

Tiesa secinājusi, ka, nosakot sodu, ir jāņem vērā samērīguma princips. Būtiski personas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. Tiesa analizējusi arī Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 8.augustā apstiprinātās Vadlīnijās par administratīvo sodu sankciju piemērošanas principiem Valsts ieņēmumu dienesta kompetencē esošo administratīvo pārkāpumu lietās. Lēmumā nav norādīts, ka pārkāpēja rīcība būtu radījusi būtisku kaitējumu sabiedrības vai kreditoru interesēm. Administratīvā soda mērķis kalpo tam, lai pārkāpēju sodītu un preventīvi turpmāk novērstu pārkāpumu izdarīšanas iespējamību. Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējam ir piemērots pamatsods, kas pilda soda funkciju, savukārt, ņemot vērā pārkāpēja raksturojošās ziņas un viņa attieksmi pret konstatēto pārkāpumu, nepastāv tādi riski, lai pārkāpējam piemērotu arī komercvadības ierobežojumus.

Tiesa atzinusi – tā kā /pers. D/ pilda valdes locekļa pienākumus citā komercsabiedrībā, kura veic aktīvu komercdarbību, tad šāda ierobežojuma noteikšana nebūtu samērīga un nebūtu sabiedrības interesēs, lai tiktu attīstīta komercvide.

Turklāt, ņemot vērā, ka /pers. D/ SIA /Nosaukums/vairs neieņem nekādus amatus, tad šāda ierobežojuma noteikšana nebūtu samērīga ar tā ietekmi uz citu komercsabiedrību darbības vidi. Šāda ierobežojuma noteikšana sasaucas ne tikai ar sūdzības iesniedzēja tiesību ierobežojumu, bet arī ar komercsabiedrības SIA /Nosaukums A/ interesēm kopumā. Tiesa secinājusi, ka papildsoda piemērošana nav samērīga un tas ir atceļams (lietas 167.-168.lapa).

Par Spriedumu Valsts ieņēmumu dienests iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot to atcelt daļā, ar kuru grozīts Lēmums, un /pers. D/ sūdzību par Lēmumu noraidīt. Valsts ieņēmumu dienests uzskata – tiesa nepareizi konstatējusi, ka no lietas materiāliem un Lēmuma neizriet, ka /pers. D/ rīcība būtu radījusi būtisku kaitējumus sabiedrībai vai kreditoru interesēm. Tāpat Valsts ieņēmumu dienesta ieskatā tiesa nepareizi konstatējusi, ka, tā kā sūdzības iesniedzējs pilda valdes locekļa pienākumus citā komercsabiedrībā, kura veic aktīvu komercsabiedrību, papildsoda piemērošana nebūtu samērīga un nebūtu sabiedrības interesēs.

Valsts ieņēmumu dienests norāda – apstrīdot Sākotnējo lēmumu, /pers. D/ savā sūdzībā norādīja, ka SIA /Nosaukums/ maksātnespējas procesa

pieteikumu tiesā iesniegs divu mēnešu laikā, kad būs iekrājis tam nepieciešamos finanšu līdzekļus, taču laikā, kamēr /pers. D/ bija SIA /Nosaukums/ valdes loceklis, tas ir, līdz 2015.gada 20.martam, tas nav izdarīts. Valsts ieņēmumu dienests secina, ka šādā veidā /pers. D/, iespējams, ir vēlējies izvairīties no Maksātnespējas likuma 60.panta trešajā daļā noteiktā pienākuma izpildes un nav vēlējies novērst konkrētā administratīvā pārkāpuma kaitīgās sekas. Savukārt sūdzībā par Lēmumu /pers. D/ norādījis, ka Valsts ieņēmumu dienestam nav liegta iespēja novērst administratīvā pārkāpuma kaitīgās sekas, proti, Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības vērsties pret SIA /Nosaukums/tagadējo valdes locekli. No minētā izriet, ka /pers. D/ darbības vērstas nevis uz pārkāpuma kaitīgo seku novēršanu, bet gan uz to, lai izvairītos no sava kā SIA /Nosaukums/valdes locekļa likumiskā pienākuma izpildīšanas.

Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka konkrētā administratīvā pārkāpuma konstatēšanas laikā /pers. D/ bija SIA /Nosaukums/ valdes loceklis un tieši viņam bija pienākums iesniegt SIA /Nosaukums/maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, taču sūdzības iesniedzējs nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks.

Kļūstot par valdes locekli komercsabiedrībā, /pers. D/ bija jāapzinās, ka tas ir saistīts ar risku un atbildību, tajā skaitā arī ar to, ka valdes loceklim ir jāievēro normatīvo aktu prasības. Konstatējot, ka komercsabiedrība nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš, nekavējoties jāiesniedz maksātnespējas procesa pieteikums. Papildus Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka naudas trūkums neatbrīvo parādnieka pārstāvi no likumā noteiktās atbildības par maksātnespējas pieteikuma neiesniegšanu. Ja SIA /Nosaukums/ nebija nepieciešamie finanšu līdzekļi, lai iesniegtu maksātnespējas procesa pieteikumu, /pers. D/ bija tas jāiesniedz, maksājot no saviem personīgajiem līdzekļiem.

Likumdevējs, ieviešot papildsodu – tiesību ieņemt noteiktus amatus atņemšana, ir vēlējies panākt, ka tiek sasniegts šī soda mērķis – komersanta amatpersonas, kas izdara nopietnus pārkāpumus komercdarbības jomā, atturēšana no vadošu amatu ieņemšanas komercsabiedrībā. Grozījumi Latvijas APK tika vērsti uz tādu komercdarbībā iesaistītu amatpersonu sodīšanu, kuri, veicot pārkāpumus, nodara kaitējumu kopējai komercdarbības videi. Tātad papildsods – tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus – ir piemērojams personām, kas būdamas atbildīgas komercsabiedrības amatpersonas, ir veikušas nopietnus pārkāpumus komercdarbības jomā vai kādu speciālo komercdarbības nozari reglamentējošo prasību pārkāpumu un ir saucamas pie administratīvās atbildības. Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka piemērotais papildsods ir uzskatāms arī par brīdinājumu, lai turpmāk netiktu izdarīti jauni līdzīga rakstura administratīvie pārkāpumi.

Valsts ieņēmumu dienests uzskata, ka personas, kas neievēro normatīvajos aktos noteikto nodokļu maksāšanas kārtību, kā arī neiesniedz maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā triju nedēļu laikā pēc brīdinājuma izsniegšanas vai nodošanas pastā, ja parādnieks nespēj nomaksāt valsts budžetā nodokļu parādu, ir nepieciešams efektīvi atturēt no turpmākas iesaistes uzņēmējdarbības vidē, līdz ar to tiesību atņemšana /pers. D/ ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās un tās pārvaldes institūcijās uz vienu gadu ir samērīgākais veids, kā sabalansēt sabiedrības un sūdzības iesniedzēja tiesiskās intereses un tiesības.

Lēmumā pretēji tiesas konstatētajam ir norādīts, kādā veidā pārkāpēja rīcība ir radījusi būtisku kaitējumu sabiedrības interesēm, proti, šāda veida pārkāpumi liedz Valsts ieņēmumu dienestam iespēju gūt priekšstatu par nodokļu maksātāja finansiālo stāvokli, kā arī veikt pilnvērtīgu kontroli nodokļu, nodevu, kā arī citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību, kas var radīt būtiskas sekas. Turklāt šādiem pārkāpumiem nav tikai formāls raksturs, jo to sekas skar visu sabiedrību, kuras interesēs ir sagaidīt, ka valsts budžeta ienākumi tiek kontrolēti un šādā veidā tiek nodrošinātas sabiedrības intereses, ka valsts saņems tai pienākošos nodokļu maksājumus.

Parādnieka maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšana kropļo uzņēmējdarbības vidi, kas savukārt skar valsts un sabiedrības kopējās intereses. Tāpat nav konstatējami apstākļi, kas attaisno /pers. D/ bezdarbību.

Ņemot vērā minēto un lai turpmāk netiktu izdarīti jauni līdzīga rakstura administratīvie pārkāpumi arī citās komercsabiedrībās, sabiedrības interesēs ir liegt /pers. D/ ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās, tādējādi sabiedrību pasargājot no iespējamajām negatīvajām sekām valsts budžetam, kas varētu rasties, ja sūdzības iesniedzējam netiks atņemtas tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās. Tikai piemērojot šādu papildsodu, var tikt sasniegts papildsoda piemērošanas mērķis – atturēt /pers. D/ no tādām vai līdzīgām darbībām komercsabiedrību pārstāvībā arī nākotnē.

Vienlaikus Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka /Nosaukums A/kurā arī /pers. D/ ir valdes loceklis, no 2015.gada 16.februāra ir iecelta arī cita amatpersona, nodrošinot pilnvērtīgu komercsabiedrības darbu. Tādējādi tiesa nepareizi konstatējusi, ka tā kā /pers. D/ pilda valdes locekļa pienākumus citā komercsabiedrībā, kura veic aktīvu komercsabiedrību, papildsoda piemērošana nebūtu samērīga un nebūtu sabiedrības interesēs (lietas 170.-174.lapa).

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā Sprieduma pamatojumu, tiesas kolēģija nonāk pie viedokļa, ka Talsu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedums atstājams negrozīts, bet Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesas kolēģija secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

/pers. D/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{35}panta, kas paredz administratīvo atbildību par maksātnespējas procesa pieteikuma neiesniegšanu likumā paredzētajos gadījumos.

Tiesas kolēģija konstatē – lietā nav strīda par to, ka /pers. D/ saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu bija pienākums iesniegt tiesā SIA /Nosaukums/maksātnespējas procesa pieteikumu, kas netika izdarīts. Tādējādi /pers. D/ ir izdarījis Latvijas APK 166.^{35}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Valsts ieņēmumu dienests pārsūdz Spriedumu daļā, ar kuru atcelts ar Lēmumu /pers. D/ piemērotais papildsods – atņemt tiesības ieņemt personālsabiedrības lietveža, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgā biedra, kapitālsabiedrības valdes locekļa, kapitālsabiedrības padomes locekļa, prokūrista, parasta komercpilnvarnieka, pārstāvja filiālē, komercsabiedrības likvidatora, sabiedrības kontroliera, revidenta amatus.

Tādējādi lietā ir strīds par to, vai /pers. D/ ir piemērojams Latvijas APK166.^{35}pantā paredzētais papildsods – atņemt valdes loceklim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa atbilstoši Latvijas APK 243.pantam pareizi novērtējusi pierādījumus un lietas faktiskos apstākļus administratīvā pārkāpuma lietā, un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu apelācijas instances tiesai nav pamata lietā jau konstatēto apstākļu pārvērtēšanai, jo apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas Spriedumā norādītajiem atzinumiem, papildus uzsverot turpmāk minēto.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, tiesas kolēģija secina, ka tie būtībā ir saistīti ar Latvijas APK 166.^{35}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanu, nevis ar papildsoda piemērošanu. Tiesas kolēģija neuzskata, ka tādēļ vien, ka ir konstatēts konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, personai uzreiz būtu jāpiemēro arī Latvijas APK 166.^{35}panta sankcijā paredzētais papildsods. Apgabaltiesas ieskatā papildsods nav piemērojams katrai personai, kura ir izdarījusi Latvijas APK 166.^{35}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu un to piemērojot, jāņem vērā Latvijas APK 32.panta otrajā daļā noteiktie kritēriji, tostarp konkrētā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, kā arī atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Izvērtējot, vai sūdzības iesniedzējam ir piemērojams papildsods, jāņem vērā /pers. D/ attieksme pret izdarīto administratīvo pārkāpumu. Proti – sūdzības iesniedzējs apzinās, ka viņa rīcība, konkrētajā gadījumā neiesniedzot maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, ir administratīvi sodāma, atzīst

savu vainu izdarītajā administratīvajā pārkāpumā un nožēlo izdarīto, kas ir atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktu. Turklāt /pers. D/ administratīvo pārkāpumu maksātnespējas jomā ir izdarījis pirmo reizi un iepriekš par šāda veida administratīvo pārkāpumu pie atbildības nav saukts.

Līdz ar to tiesas ieskatā, izvērtējot pārkāpēja personību, nav saskatāmi iemesli, kādēļ sūdzības iesniedzējam būtu jāpiemēro papildsods. Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas argumentam, ka no lietas materiāliem nav redzams un arī Lēmumā nav norādīts, ka pārkāpēja rīcība būtu radījusi būtisku kaitējumu sabiedrības vai kreditoru interesēm. Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējam ir piemērots pamatsods, kas pilda soda funkciju, savukārt, ņemot vērā pārkāpēja raksturojošās ziņas un viņa attieksmi pret konstatēto pārkāpumu, tiesas ieskatā, nepastāv tādi riski, lai pārkāpējam piemērotu arī komercvadības ierobežojumus.

Izvērtējot Lēmumā un apelācijas sūdzībā norādīto pamatojumu nepieciešamībai piemērot /pers. D/ tiesību atņemšanu ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrību pārvaldes institūcijās uz vienu gadu, tiesas kolēģija norāda – tas vien, ka sūdzības iesniedzējs neatsaucās uz Valsts ieņēmumu dienesta brīdinājumu par maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanu, tādējādi nesadarbojoties ar nodokļu administrāciju, un neiesniedza tiesā minēto pieteikumu, pats par sevi nevar būt par pamatu atņemt tiesības komercsabiedrības valdes loceklim ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībā un tās pārvaldes institūcijās. Lietā nav konstatējams, ka sūdzības iesniedzējs būtu nodarījis tādu kaitējumu kopējai komercdarbības videi, ka samērīgi būtu noteikt šo tiesību ierobežojumu.

Tiesas kolēģija norāda, ka, nosakot personai sodu par izdarīto administratīvo pārkāpumu, ir jāievēro samērīguma un lietderības apsvērumi. Atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām administratīvā pārkāpuma lietas pēc savas būtības un soda rakstura ir vērtējamas kā „mazās krimināllietas" *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2009.gada 10.februāra spriedumu lietā Sergey Zolotukhin v. Russia; Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.2001-17-0106, 6.1.apakšpunktu)*. Līdz ar to pierādīšanas standartam un soda apmēra noteikšanas kritērijiem administratīvā pārkāpuma lietās ir jābūt augstam un pielīdzinātam kriminālprocesa vispārējiem principiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesas kolēģija secina, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un pieņemot lēmumu par personas saukšanu pie administratīvās atbildības, iestādei ir jāizvērtē piemērojamā administratīvā soda samērīgums, balstoties uz lietderības apsvērumiem, kā arī sniedzot attiecīgu pamatojumu. Tiesas kolēģijas ieskatā, Valsts ieņēmumu dienests, nosakot sodu /pers. D/, nav ievērojis samērīguma principu, balstoties uz lietderības apsvērumiem.

Šādos apstākļos Talsu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedums ir atstājams negrozīts, bet Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzība noraidāma.

Vadoties pēc Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punkta un 289.^{22}panta, tiesas kolēģija

n o s p r i e

Talsu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedumu **atstāt negrozītu,** bet Valsts ieņēmuma dienesta **apelācijas sūdzību noraidīt.**

Spriedums nav pārsūdzams.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2015.gada 28.decembris.

Tiesnesis referents K.Līcis
Tiesnese I.Rozīte
Tiesnesis K.Stārasts